

[Indenrigsministeren]

lerne som oftest gælder med samme indhold for store og små kommuner, uden at der ved regelfastsættelsen har kunnet tages hensyn til, at kommunerne har meget forskellige forudsætninger for at leve op til de krav, reglerne stiller. Det er derfor et af de spændende perspektiver i frikommuneprojektet, at der efterhånden kan ske en nuancering af regelsystemet, således at den enkelte kommune får mulighed for at vælge en løsning, der svarer til kommunens egne lokale forudsætninger.

Da regeringen i januar 1985 udpegede 22 kommuner og 5 amtskommuner som frikommuner, lagde den derfor afgørende vægt på, at frikommunerne var geografisk, størrelsesmæssigt og strukturelt jævnt fordelt, samtidig med at der er en ligelig repræsentation af politisk forskelligt styrede kommuner. Samtidig er det afgørende, at nogle af frikommunerne kan afprøve forsøg med nye arbejdsformer mellem kommunerne og amtskommunerne. Derfor er der medtaget forholdsvis mange amtskommuner som frikommuner.

Da jeg i sommeren og efteråret 1984 redogjorde for frikommunetankerne for Kommunernes Landsforening og i kommuneforeningerne, gav kommunerne udtryk for en meget stærk tilslutning til disse tanker. Ikke mindre end 49 kommuner og 6 amtskommuner tilbød at medvirke i forsøget. Det har været nødvendigt at begrænse deltagerkredsen, netop fordi der er tale om forsøg og ikke om egentlige ændringer af retstilstanden. Dermed har vi desværre måttet sige nej tak til en række kommuners tilbud om at gå ind i frikommunarbejdet. Også disse kommuner har udfoldet et betydeligt arbejde med at pege på ideer og forslag til projekter, der kan tages op som frikommuneprojekt. Jeg lægger meget stor vægt på, at alle disse ideer – altså også ideerne fra de kommuner, der ikke er blevet frikommuner – indgår i det videre arbejde, og det vil ske ved, at hele idématerialet nu stilles til frikommunernes rådighed, samtidig med at det overvejes videre i de ministerier, ideerne sorterer under.

Jeg har indbudt repræsentanter for frikommunerne til et møde i begyndelsen af februar. Her vil jeg drøfte, hvordan vi bedst tilrettelægger arbejdet. Det er en klar forudsætning, at frikommunerne selv skal forme deres oplæg til forsøg og i det hele taget selv skal bestemme, hvordan de vil gribe arbejdet an, men det er samtidig vigtigt at understre-

ge, at regeringen er indstillet på at stille hjælp fra ministerier og styrelser til disposition for frikommunernes forberedelsesarbejde. Jeg har over for frikommunerne foreslået, at de kunne nedsætte en række arbejdsgrupper, som kan gennemgå de kommunale forsøgsideer og drøfte disse ideer med ministeriernes embedsmænd, i stedet for at hver enkelt frikommune påtager sig dette forberedelsesarbejde, og jeg har tilbudt assistance til disse arbejdsgrupper fra indenrigsministeriet. Jeg vil tro, at man herved kan spare nogle kræfter i det omfattende arbejde, der ligger foran frikommunerne, men det er frikommunerne selv, der afgør, hvordan de vil lægge arbejdet til rette.

Under de møder, der har været med kommunerne i efterårets og vinterens løb, har det vist sig, at den kommunale forsøgsinteresse spænder over praktisk taget alle de kommunale opgaver. Det betyder, at en lang række ministerier vil blive inddraget under kommunernes videre arbejde med forsøgsprojekter. Jeg vil gerne understrege betydningen af, at statens embedsmænd ser fordomsfrit på også de mere utraditionelle forsøg, kommunerne vil fremkomme med. Det gælder ikke mindst, hvor der er tale om at afholde forsøg med ændrede sektorgrænser.

Frikommuneforsøg må ikke gå ud over borgernes retssikkerhed og sundhed. Det er i denne forbindelse væsentligt for mig at fremhæve, at forsøgene forudsætter de kommunalt ansattes fulde støtte, og at der derfor ikke kan afholdes forsøg, som berører de ansattes løn- og ansættelsesforhold, medmindre personaleorganisationerne er enige. Organisationerne er i øvrigt blevet holdt orienteret om frikommuneprojektet allerede inden lovforslagets udarbejdelse.

Der skal nu på grundlag af frikommunernes forsøgsideer udarbejdes konkrete projekter i kommunerne. Projekterne skal, når de er blevet vedtaget af den pågældende kommunalbestyrelse, indsendes til indenrigsministeriet. Herfra vil vi forelægge de enkelte projekter for vedkommende minister til godkendelse.

Lovforslaget tager ikke stilling til projekter, hvis gennemførelse forudsætter dispensation fra lovbestemmelser om kommunale opgaver. Jeg stiler efter til efteråret at fremsætte et lovforslag, som kan give adgang til forsøg af denne karakter. I øvrigt vil projektarbejdet